

Αγία και Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, 18 - 27 Ἰουνίου 2016.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΟΙΠΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

1. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, οὕσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἐν τῇ βαθείᾳ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοσυνειδησίᾳ αὐτῆς πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι κατέχει κυρίαν θέσιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς προωθήσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος ἐντὸς τοῦ συγχρόνου κόσμου.

2. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεμελιωτὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ γεγονότος τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπὶ τῆς κοινωνίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι καὶ τοῖς μυστηρίοις. Ἡ ἐνότης αὕτη ἐκφράζεται διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς καὶ τῆς πατερικῆς παραδόσεως καὶ βιοῦται μέχρι σήμερον ἐν αὐτῇ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει τὴν ἀποστολὴν καὶ ὑποχρέωσιν ἵνα μεταδίδῃ καὶ κηρύττῃ πᾶσαν τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ καὶ τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει ἀλήθειαν, ἣτις καὶ προσδίδει τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν καθολικὸν αὐτῆς χαρακτήρα.

3. Ἡ εὐθύνη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐνότητα, ὡς καὶ ἡ οἰκουμενικὴ αὐτῆς ἀποστολή ἐξεφράσθησαν ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Αὗται ἰδιαίτερος προέβαλον τὸν μεταξὺ τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς μυστηριακῆς κοινωνίας ὑφιστάμενον ἄρρηκτον δεσμόν.

4. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀδιαλείπτως προσευχομένη «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως», ἐκαλλιέργει πάντοτε διάλογον μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς διεστώτων, τῶν ἐγγύς καὶ τῶν μακρὰν, ἐπρωτοστάτησε μάλιστα εἰς τὴν σύγχρονον ἀναζήτησιν ὁδῶν καὶ τρόπων τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, μετέσχε τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτῆς. Ἄλλωστε, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία χάρις εἰς τό διακρίνον αὐτὴν οἰκουμενικὸν καὶ φιλόνητον πνεῦμα, θεοκελεύστως αἰτούμενον «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. 2, 4), ἀείποτε ἠγωνίσθη ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος. Διό, ἡ Ὁρθόδοξος συμμετοχὴ εἰς τὴν κίνησιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος μετὰ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν ἐν τῇ Μιᾷ, Ἁγίᾳ, Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ οὐδόλως τυγχάνει ξένη πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἀποτελεῖ συνεπι-

Handwritten signatures and initials at the bottom of the page, including the name "Ραιτιελιάβ" (Raiteliav) on the right.

έκφρασιν τῆς ἀποστολικῆς πίστεως καὶ παραδόσεως, ἐντὸς νέων ἱστορικῶν συνθηκῶν.

5. Οἱ σύγχρονοι διμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ αὐτῆς εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν ἐρείδονται ἐπὶ τῆς συνειδήσεως ταύτης τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ αὐτῆς πνεύματος ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναζητήσεως, βάσει τῆς ἀληθείας τῆς πίστεως καὶ τῆς παραδόσεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῆς ἐνότητος ὅλων τῶν Χριστιανῶν.

6. Κατὰ τὴν ὄντολογικὴν φύσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἐνότης αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ διαταραχθῇ. Παρὰ ταῦτα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν τῶν μὴ εὐρισκομένων ἐν κοινῶνι μετ' αὐτῆς ἄλλων ἑτεροδόξων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι αἱ πρὸς ταύτας σχέσεις αὐτῆς πρέπει νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρας καὶ ἀντικειμενικωτέρας ἀποσαφηνίσεως τοῦ ὅλου ἐκκλησιολογικοῦ θέματος καὶ ἰδιαίτερας τῆς γενικωτέρας παρ' αὐταῖς διδασκαλίας περὶ μυστηρίων, χάριτος, ἱερωσύνης καὶ ἀποστολικῆς διαδοχῆς. Οὕτω, ἡτὸ εὐνοῦς καὶ θετικῶς διατεθειμένη τόσον διὰ θεολογικοῦς, ὅσον καὶ διὰ ποιμαντικοῦς λόγους, πρὸς θεολογικὸν διάλογον μετὰ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν εἰς διμερές καὶ πολυμερές ἐπίπεδον καὶ πρὸς τὴν συμμετοχὴν γενικώτερον εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν τῶν νεωτέρων χρόνων, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ τοῦ διαλόγου δίδει δυναμικὴν μαρτυρίαν τοῦ πληρώματος τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας καὶ τῶν πνευματικῶν αὐτῆς θησαυρῶν πρὸς τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν προλείανσιν τῆς ὁδοῦ τῆς ὁδηγούσης πρὸς τὴν ἐνότητα.

7. Ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα, ἀπασαί αἱ κατὰ τόπους Ἀγιώταται Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι συμμετέχουν σήμερον ἐνεργῶς εἰς ἐπισήμους θεολογικοὺς διαλόγους, ἡ δὲ πλειονότης ἐξ αὐτῶν καὶ εἰς διαφόρους ἐθνικοῦς, περιφερειακοῦς καὶ διεθνεῖς διαχριστιανικοὺς ὀργανισμοὺς, παρὰ τὴν προκύψασαν βαθεῖαν κρίσιν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν. Ἡ πολυσχιδὴς αὐτῆ δραστηριότης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πηγάζει ἐκ τοῦ αἰσθήματος ὑπευθυνότητος καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ ἀμοιβαία κατανόησις καὶ ἡ συνεργασία τυγχάνουν οὐσιώδεις, «ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ» (Α' Κορ. 9, 12).

8. Βεβαίως, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, διαλεγομένη μετὰ τῶν λοιπῶν Χριστιανῶν, δέν παραγνῶριζει τὰς δυσκολίας τοῦ τοιοῦτου ἐγχειρήματος, κατανόει ὅμως ταύτας ἐν τῇ πορείᾳ πρὸς τὴν κοινὴν κατανόησιν τῆς παραδόσεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,

ὅπερ «ὅλον συγκροτεῖ τὸν Θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας» (στιχηρὸν ἔσπερινου πεντηκοστῆς), θά «ἀναπληρώσῃ τὰ ἐλλείποντα» (εὐχή χειροτονίας). Ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταύτῃ, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὸν λοιπὸν χριστιανικὸν κόσμον δὲν στηρίζεται μόνον εἰς τὰς ἀνθρωπίνους δυνάμεις τῶν διεξαγόντων τοὺς διαλόγους, ἀλλ' ἀπεκδέχεται πρωτίστως τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου, εὐχηθέντος «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν» (Ιω. 17, 21).

9. Οἱ σύγχρονοι διμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι, κηρυχθέντες ὑπὸ Πανορθόδοξων Διασκέψεων, ἐκφράζουν τὴν ὁμόθυμον ἀπόφασιν πασῶν τῶν κατὰ τόπους ἀγιωτάτων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι καλοῦνται νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς καὶ συνεχῶς εἰς τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ παρακωλύηται ἡ ὁμόφωνος μαρτυρία τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ. Ἐν ἡ περιπτώσει τοπικὴ τις Ἐκκλησία ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ μὴ ὀρίσῃ ἐκπροσώπους αὐτῆς εἰς τινὰ διάλογον ἢ συνέλευσιν διαλόγου, εἰάν ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν εἶναι πανορθόδοξος, ὁ διάλογος συνεχίζεται. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαλόγου ἢ τῆς συνελεύσεως ἀντιστοίχως, ἡ ἀπουσία τοπικῆς Ἐκκλησίας τινός δέον ὅπως συζητηθῇ ὅπωςδήποτε ὑπὸ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐπιτροπῆς τοῦ διαλόγου πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Οἱ διμερεῖς καὶ πολυμερεῖς θεολογικοὶ διάλογοι δέον ὅπως ὑπόκεινται εἰς πανορθόδοξους περιοδικὰς ἀξιολογήσεις.

10. Τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν κατὰ τὰς θεολογικὰς συζητήσεις τῶν Μεικτῶν Θεολογικῶν Ἐπιτροπῶν δὲν συνιστοῦν πάντοτε ἐπαρκῆ ἀιτιολόγησιν μονομεροῦς ἀνακλήσεως τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἢ καὶ ὀριστικῆς διακοπῆς τῆς συμμετοχῆς αὐτῆς ὑπὸ τινος κατὰ τὸπον Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ἡ ἀποχώρησις ἐκ τοῦ διαλόγου Ἐκκλησίας τινός δέον ὅπως κατὰ κανόνα ἀποφεύγηται, καταβαλλομένων τῶν δεουσῶν διορθόδοξων προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁλοκληρίας τῆς ἐν τῷ διαλόγῳ τούτῳ ὀρθόδοξου Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐάν τοπικὴ τις Ἐκκλησία ἢ καὶ ἄλλαι τινὲς Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι ἀρνῶνται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς συνελεύσεις τῆς Μεικτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς ὠρισμένου διαλόγου, ἐπικαλούμεναι σοβαροὺς ἐκκλησιολογικοὺς, κανονικοὺς, ποιμαντικοὺς ἢ ἠθικῆς φύσεως λόγους, ἡ Ἐκκλησία ἢ αἱ Ἐκκλησῖαι αὗται κοινοποιοῦν ἐγγράφως τὴν ἀρνήσιν αὐτῶν εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ εἰς πάσας τὰς Ὁρθόδοξους Ἐκκλησίας κατὰ τὰ πανορθόδοξως ἰσχύοντα. Κατὰ τὴν πανορθόδοξον διαβούλευσιν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀναζητεῖ τὴν ὁμόφωνον συναίνεσιν τῶν λοιπῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν διὰ τὰ ἐφεξῆς δέοντα γενέσθαι, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπαναξιολογήσεως τῆς πορείας τοῦ

t'ok
 t'as
 t'as
 Daniel
 t'ec

συγκεκριμένου θεολογικού διαλόγου, ἐφ' ὅσον τοῦτο κριθῆ ὁμοφώνως ἀναγκαίον.

11. Ἡ κατά τὴν διεξαγωγὴν τῶν θεολογικῶν διαλόγων ἀκολουθουμένη μεθοδολογία ἀποσκοπεῖ εἰς τε τὴν λύσιν τῶν παραδεδομένων θεολογικῶν διαφορῶν ἢ τῶν τυχόν νέων διαφοροποιήσεων καὶ εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν κοινῶν στοιχείων τῆς χριστιανικῆς πίστεως, προϋποθέτει δὲ τὴν σχετικὴν πληροφόρησιν τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν διαφορῶν ἐξελίξεων τῶν διαλόγων. Ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ὑπερβάσεως συγκεκριμένης τινὸς θεολογικῆς διαφορᾶς ὁ θεολογικὸς διάλογος δύναται νὰ συνεχίζηται καταγεγραφομένης τῆς διαπιστωθείσης ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου θέματος θεολογικῆς διαφωνίας καὶ ἀνακοινουμένης τῆς διαφωνίας ταύτης πρὸς πάσας τὰς κατὰ τόπους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας διὰ τὰ ἐφεξῆς δέοντα γενέσθαι.

12. Εἶναι εὐνόητον ὅτι κατά τὴν διεξαγωγὴν τῶν θεολογικῶν διαλόγων κοινὸς πάντων σκοπὸς εἶναι ἡ τελικὴ ἀποκατάστασις τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει καὶ τῇ ἀγάπῃ ἐνότητος. Ὅπωςδήποτε ὁμως αἱ ὑφιστάμεναι θεολογικαὶ καὶ ἐκκλησιολογικαὶ διαφοραὶ ἐπιτρέπουν ποιάν τινα ἱεράρχησιν ὡς πρὸς τὰς ὑφιστάμενας δυσχερείας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ πανορθοδόξου διαπιστουμένου σκοποῦ. Ἡ ἑτερότης τῶν προβλημάτων ἐκάστου διμεροῦς διαλόγου προϋποθέτει διαφοροποιήσιν μὲν τῆς τηρηθησομένης ἐν αὐτῷ μεθοδολογίας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ διαφοροποιήσιν σκοποῦ, διότι ὁ σκοπὸς εἶναι ἐνιαίος εἰς πάντας τοὺς διαλόγους.

13. Ἐν τούτοις, ἐπιβάλλεται, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ὅπως ἀναληφθῆ προσπάθεια συντόνισμοῦ τοῦ ἔργου τῶν διαφορῶν Διορθοδόξων Θεολογικῶν Ἐπιτροπῶν, τοσοῦτω μᾶλλον ὅσω ἡ ὑπάρχουσα ἐνότης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἀποκαλύπηται καὶ ἐκδηλοῦται καὶ ἐν τῷ χώρῳ τῶν διαλόγων τούτων.

14. Ἡ περὶ τὴν οἰομένην ἐπισημῶς κηρυχθέντος θεολογικοῦ διαλόγου συντελεῖται διὰ τῆς ὁλοκληρώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀντιστοίχου Μειυτῆς Θεολογικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁπότε ὁ Πρόεδρος τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει ἐκθεσιν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὁ ὁποῖος, ἐν συμφωνίᾳ καὶ μετὰ τῶν Προκαθημένων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κηρύσσει τὴν λήξιν τοῦ διαλόγου. Οὐδεὶς διάλογος θεωρεῖται περατωθεὶς πρὶν ἢ κηρυχθῆ λήξας διὰ τοιαύτης πανορθοδόξου ἀποφάνσεως.

15. Ἡ μετὰ τὴν τυχόν ἐπιτυχῆ ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου θεολογικοῦ τινος διαλόγου πανορθόδοξος ἀπόφασις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας δέον ὅπως ἐρείδῃται ἐπὶ τῆς ὁμοφωνίας τῶν τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

+ K. S.
 + S. I. X.
 + M. J. A. D. 14.
 + P. S. C. A. B. 6.
 + R. S. C. A. B. 6.

16. Ἐν ἐκ τῶν κυρίων ὀργάνων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως εἶναι τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.). Ὁρισμένοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι ὑπῆρξαν ἰδρυτικά μέλη καὶ ἐν συνεχείᾳ ἅπασαι ἀπέβησαν μέλη αὐτοῦ. Τὸ Π.Σ.Ε. εἶναι ἐν συγκεκριμένον διαχριστιανικόν σῶμα, παρά τὸ γεγονός ὅτι τοῦτο δέν συμπεριλαμβάνει ἅπασας τὰς ἑτεροδόξους Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καὶ Ὁμολογίας. Παραλλήλως, ὑφίστανται καὶ ἄλλοι διαχριστιανικοὶ ὀργανισμοὶ καὶ περιφερειακὰ ὄργανα, ὡς ἡ Διάσκεψις τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Κ.Ε.Κ.), τὸ Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν Μέσης Ανατολῆς (Σ.Ε.Μ.Α.) καὶ τὸ Παναφρικανικόν Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν. Ταῦτα μετὰ τοῦ Π.Σ.Ε. τηροῦν σημαντικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν προώθησιν τῆς ἐνότητος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου. Αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι Γεωργίας καὶ Βουλγαρίας ἀπεχώρησαν ἐκ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἡ μὲν πρώτη ἐν ἔτει 1997, ἡ δὲ δευτέρα ἐν ἔτει 1998, ὡς ἔχουσαι αὐτῶν ἰδίαν γνώμην περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ οὕτω δέν συμμετέχουν εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων διαχριστιανικῶν ὀργανισμῶν δραστηριότητας.

17. Αἱ Ὁρθόδοξοι κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι-μέλη τοῦ Π.Σ.Ε., μετέχουν πλήρως καὶ ἰσοτίμως ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καὶ συμβάλλουν δι' ὅλων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσων διὰ τὴν προώθησιν τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς συνεργασίας ἐπὶ τῶν μεζόνων κοινωνικοπολιτικῶν προκλήσεων. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπεδέχθη προθύμως τὴν ἀπόφασιν τοῦ Π.Σ.Ε. νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ αἴτημά της περὶ συστάσεως Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθόδοξον συμμετοχὴν εἰς τὸ Π.Σ.Ε., συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν τῆς Διορθοδόξου Συναντήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (1998). Τὰ ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς καθιερωθέντα κριτήρια, τὰ ὅποια προετάθησαν ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Π.Σ.Ε., ὠδήγησαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς Μονίμου Ἐπιτροπῆς Συνεργασίας καὶ Συναινέσεως, ἐπεκυρώθησαν δε καὶ ἐνετάχθησαν εἰς τὸ Κἀταστατικόν καὶ εἰς τὸν Κανονισμόν λειτουργίας τοῦ Π.Σ.Ε.

18. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πιστὴ εἰς τὴν ἐκκλησιολογίαν αὐτῆς, εἰς τὴν ταυτότητα τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς δομῆς καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, συμμετέχουσα ἐν τῷ ὀργανισμῷ τοῦ Π.Σ.Ε., οὐδόλως ἀποδέχεται τὴν ἰδέαν τῆς «ἰσότητος τῶν Ὁμολογιῶν» καὶ οὐδόλως δύναται νὰ δεχθῇ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὡς τινα διομολογιακὴν προσαρμογὴν. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἡ ἐνότης ἡ ὅποια ἀναζητεῖται ἐν τῷ Π.Σ.Ε. δέν δύναται νὰ εἶναι προῖόν μόνον θεολογικῶν συμφωνιῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν τοῖς μυστηρίοις τηρουμένης καὶ βιουμένης ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἐνότητος τῆς πίστεως.

19. Αί Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι-μέλη θεωροῦν ὡς ἀπαραίτητον ὄρον τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Π.Σ.Ε τὸ ἄρθρον-βάσιν τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ, συμφώνως τῷ ὁποίῳ, μέλη αὐτοῦ δύνανται νὰ εἶναι ὅσοι πιστεύουν εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ὡς Θεόν καί Σωτῆρα κατὰ τὰς Γραφάς καί ὁμολογοῦν κατὰ τὸ Σύμβολον Νικαίας-Κωνσταντινουπόλεως τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐχουν δέ βαθεῖαν τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐκκλησιολογικαὶ προϋποθέσεις τῆς Δηλώσεως τοῦ Toronto (1950), τιτλοφορουμένης «Ἡ Ἐκκλησία, αἱ Ἐκκλησῖαι καί τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν», εἶναι κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν Ὁρθόδοξον συμμετοχὴν εἰς τὸ Συμβούλιον. Ὅθεν, αὐτονόητον, ὅτι τὸ Π.Σ.Ε. δέν εἶναι καί ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ καταστῇ ὑπὲρ-Ἐκκλησία. «Σκοπὸς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν δέν εἶναι νὰ διαπραγματεύεται ἐνώσεις μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ δύναται νὰ γίνῃ μόνον ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐνεργουσῶν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, ἀλλὰ νὰ φέρῃ τὰς Ἐκκλησίας εἰς ζωσαν ἐπαφὴν πρὸς ἀλλήλας καί νὰ προαγάγῃ τὴν μελέτην καί συζήτησιν τῶν ζητημάτων τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος. Οὐδεμία Ἐκκλησία ὑποχρεοῦται νὰ ἀλλάξῃ τὴν ἐκκλησιολογίαν αὐτῆς κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον [...] Ἐν τούτοις, τὸ γεγονός τῆς ἐντάξεως αὐτῆς εἰς τὸ Συμβούλιον δέν συνεπάγεται ὅτι ἐκάστη Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ θεωρῇ τὰς ἄλλας ὡς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καί πλήρη ἐννοίαν τοῦ ὅρου» (Δήλωσις τοῦ Toronto, § 2, 3.3, 4.4).

20. Αἱ προοπτικαὶ τῶν θεολογικῶν διαλόγων τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ λοιποῦ χριστιανικοῦ κόσμου προσδιορίζονται πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθόδοξου ἐκκλησιολογίας καί τῶν κανονικῶν κριτηρίων τῆς ἤδη διαμεμόρφωμένης ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως.

21. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐπιθυμεῖ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς «Πίστις καί Τάξις» καί μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὴν μέχρι τοῦδε θεολογικὴν αὐτῆς προσφορὰν. Ἐκτιμᾷ θετικῶς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθέντα θεολογικά κείμενα, τὴ σπουδαία συνεργία καί ὀρθόδοξον θεολόγων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀξιόλογον βῆμα εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν χριστιανῶν. Ἐν τούτοις ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία διατηρεῖ ἐπιφυλάξεις διὰ κεφαλαιώδη ζητήματα πίστεως καί τάξεως, διότι αἱ μὴ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησῖαι καί Ὁμολογῖαι παρεξέκλιναν ἐκ τῆς ἀληθοῦς πίστεως τῆς μιᾶς, ἁγίας, καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

22. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ καταδικαστέαν πᾶσαν διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ ἀτόμων ἢ ομάδων, ἐπὶ προφάσει τηρήσεως ἢ δήθεν προασπίσεως τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας. Ὡς μαρτυρεῖ ἡ ὅλη ζωὴ τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, ἡ διατήρησις τῆς γνησίας ὀρθόδοξου πίστεως διασφαλίζεται μόνον διὰ τοῦ συνοδικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπετέλει

τήν ανωτάτην αὐθεντίαν ἐπὶ θεμάτων πίστεως καὶ κανονικῶν διατάξεων (κανὼν 6 τῆς Β' Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

23. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει κοινήν τὴν συνείδησιν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ διαχριστιανικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, διό καὶ κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συνοδεύηται οὗτος πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρίας διὰ πράξεων ἀμοιβαίας κατανοήσεως καὶ ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουν τὴν «ἀνεκλάλητον χαρὰν» τοῦ Εὐαγγελίου (Α' Πέτρ. 1, 8), ἀποκλειομένης πάσης πράξεως προσηλυτισμοῦ, οὐνίας ἢ ἄλλης προκλητικῆς ἐνεργείας ὁμολογιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ σημαντικόν ὅπως ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν κοινῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, προσπαθῶσιν νὰ δώσωμεν εἰς τὰ ἀκανθώδη προβλήματα τοῦ συγχρόνου κόσμου, μίαν ὀλοπρόθυμον καὶ ἀλληλέγγυον ἀπάντησιν, βασιζομένην εἰς τὸ πρότυπον τοῦ ἐν Χριστῷ καινοῦ ἀνθρώπου.

24. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει συνείδησιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ κίνησις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν λαμβάνει νέας μορφάς, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας καὶ ἀντιμετωπίσῃ τὰς νέας προκλήσεις τοῦ συγχρόνου κόσμου. Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνέχισις τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν διηρημένον χριστιανικόν κόσμον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ πίστεώς τῆς.

Δεόμεθα ὅπως οἱ Χριστιανοί ἐργασθῶσιν ἀπὸ κοινού, ὥστε νὰ ἀπόβῃ ἐγγύς ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Κύριος θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐλπίδα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ «γενήσεται μία ποιμνὴ, εἰς ποιμνὴν» (Ἰω. 10, 16).

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος, Πρόεδρος

† ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος

† ὁ Ἱεροσολύμων Θεόφιλος

† ὁ Σερβίας Εἰρηναῖος

† ὁ Ρουμανίας Δανιὴλ

† Κωνσταντινουπόλεως
 Βαρθολομαῖος
 † Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος
 † Ἱεροσολύμων Θεόφιλος
 τ.α.φ. Θ.κ. Εἰρηναῖος
 † Δανιὴλ ὁ Ρουμανίας

† ὁ Νέας Ιουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου Χρυσόστομος

† Ὁ Κωνσταντῖνος

† ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμος

† Ἀδωνιανὸς Ἐρακλίου

† ὁ Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας Σάββας

† Κυβερνέτο-Βασίλειος

† ὁ Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας Ἀναστάσιος

† Ἰουστίνος Ἰβανόβιτς

† ὁ Πρέσοβ καὶ πάσης Τσεχίας καὶ Σλοβακίας
Ραστισλάβ

† Νικητακίχβ Βετιέλι ἢ Σλοβάκιη

Ραστισλάβ

Ἀντιπροσωπεῖα Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Καρόλ γα κοφ Σίμων

† ὁ Καρελίας καὶ πάσης Φιλανδίας Λέων

Ἰωάννης

† ὁ Ταλλίνης καὶ πάσης Ἑσθονίας Στέφανος

Ἰωάννης γα κοφ Βασιλίου

† ὁ Γέρον Περογάμου Ἰωάννης

† Ἰωάννης

† ὁ Γέρον Ἀμερικής Δημήτριος

† Δημήτριος

† ὁ Γερμανίας Αὐγουστίνος

† Ἀβραάμ

† ὁ Κρήτης Εἰρηναῖος

† Εἰρηναῖος

† ὁ Ντένβεργ Ἡσαΐας

† Ἡσαΐας

† ὁ Ἀτλάντας Ἀλέξιος

† ὁ Πριγκηποννήσων Ἰάκωβος

† ὁ Προικοννήσου Ἰωσήφ

† ὁ Φιλαδελφείας Μελίτων

† ὁ Γαλλίας Ἐμμανουήλ

† ὁ Δαρδανελλίων Νικήτας

† ὁ Νητρόιτ Νικόλαος

† ὁ Ἁγίου Φραγκίσκου Γεράσιμος

† ὁ Κισάμου καὶ Σελίνου Ἀμφιλόχιος

† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

† ὁ Σηλυβρίας Μάξιμος

† ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀμφιλόχιος

† ὁ Διοκλείας Κάλλιστος

† ὁ Ἀτλάντας Ἀλέξιος
† ὁ Πριγκηποννήσων Ἰάκωβος
† ὁ Προικοννήσου Ἰωσήφ
† ὁ Φιλαδελφείας Μελίτων
† ὁ Γαλλίας Ἐμμανουήλ
† ὁ Δαρδανελλίων Νικήτας
† ὁ Νητρόιτ Νικόλαος
† ὁ Ἁγίου Φραγκίσκου Γεράσιμος
† ὁ Κισάμου καὶ Σελίνου Ἀμφιλόχιος
† ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος
† ὁ Σηλυβρίας Μάξιμος
† ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀμφιλόχιος
† ὁ Διοκλείας Κάλλιστος

† ὁ Ἱεραπόλεως Ἀντώνιος, ἐπί κεφαλῆς τῶν Οὐκρανῶν
Ὁρθοδόξων ἐν ἨΠΑ

† Αντωνίου

† ὁ Τελμησοῦ Ἰώβ

† Τελμησοῦ Ἰώβ

† ὁ Χαριουπόλεως Ἰωάννης, ἐπί κεφαλῆς τῆς
Πατριαρχικῆς Ἐξαρχίας τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ
Ὁρθοδόξων Παροικιῶν Ρωσικῆς Παραδόσεως

† Jean de Charpentier

† ὁ Νύσσης Γρηγόριος, ἐπί κεφαλῆς τῶν
Καρπαθορρώσων Ὁρθοδόξων ἐν ἨΠΑ

† Bishop Gregory of Nysa

Ἀντιπροσωπεῖα Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

† ὁ Γέρον Λεοντοπόλεως Γαβριήλ

† Γέροντος Λεοντοπόλεως Γαβριήλ

† ὁ Ναϊρόμπι Μακάριος

† Ναϊρόμπι Μακάριος

† ὁ Καμπάλας Ἰωνᾶς

† ὁ Ζιμπάμπουε καὶ Ἀγκόλας Σεραφεῖμ

† ὁ Νιγηρίας Ἀλέξανδρος

† Νιγηρίας Ἀλέξανδρος

† ὁ Τριπόλεως Θεοφύλακτος

† Τριπόλεως Θεοφύλακτος

† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

† Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος

- † ο Κυρήνης Αθανάσιος
- † ο Καρθαγένης Αλέξιος
- † ο Μουάνζας Ιερώνυμος
- † ο Γουίνεας Γεώργιος
- † ο Έρμουπόλεως Νικόλαος
- † ο Ειρηνουπόλεως Δημήτριος
- † ο Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας Δαμασκηνός
- † ο Άκκρας Νάρκισσος
- † ο Πτολεμαΐδος Έμμανουήλ
- † ο Καμερούν Γρηγόριος
- † ο Μέμφιδος Νικόδημος
- † ο Κατάγκας Μελέτιος
- † ο Μπραζαβίλ και Γκαμπόν Παντελεήμων
- † ο Μπουρούντι και Ρουάντας Ιννοκέντιος

† ο Κυρήνης Αθανάσιος
† ο Καρθαγένης Αλέξιος
† ο Μουάνζας Ιερώνυμος
† ο Γουίνεας Γεώργιος
† ο Έρμουπόλεως Νικόλαος
† ο Ειρηνουπόλεως Δημήτριος
† ο Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας Δαμασκηνός
† ο Άκκρας Νάρκισσος
† ο Πτολεμαΐδος Έμμανουήλ
† ο Καμερούν Γρηγόριος
† ο Μέμφιδος Νικόδημος
† ο Κατάγκας Μελέτιος
† ο Μπραζαβίλ και Γκαμπόν Παντελεήμων
† ο Μπουρούντι και Ρουάντας Ιννοκέντιος

† ὁ Μοζαμβίκης Χρυσόστομος

† Μοζαμβίκης Χρυσόστομος

† ὁ Νιέρι καὶ Ὅρους Κένυας Νεόφυτος

† Νιέρι καὶ Ὅρους Νεόφυτος

Ἀντιπροσωπεία Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων

† ὁ Φιλαδελφείας Βενέδικτος

† Φιλαδελφείας Βενέδικτος

† ὁ Κωνσταντίνης Ἀρίσταρχος

† Κωνσταντίνης Ἀρίσταρχος

† ὁ Ἰορδάνου Θεοφύλακτος

† Ἰορδάνου Θεοφύλακτος

† ὁ Ἀνθηδάωνος Νεκτάριος

† Ἀνθηδάωνος Νεκτάριος

† ὁ Πέλλης Φιλούμενος

† Πέλλης Φιλούμενος

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Σερβίας

† ὁ Αχρίδος καὶ Σκοπίων Ἰωάννης

† Αχρίδος καὶ Σκοπίων Ἰωάννης

† ὁ Μαυροβουνίου καὶ Παραθαλασσίας Ἀμφιλόχιος

† ὁ Ζάγκρεμπ καὶ Λιουμπλιάνας Πορφύριος

† ὁ Σιρμίου Βασίλειος

† ὁ Βουδιμίου Λουκιανός

† ό Νέας Γκρατσάνιτσας Λογγίνος

† ό Μπάτσκακας Ειρηναίος

† ό Σβορνικίου καί Τούζλας Χρυσόστομος

† ό Ζίτσης Ιουστίνος

† ό Βρανίων Παχώμιος

† ό Σουμαδίας Ιωάννης

† ό Μπρανιτσέβου Ιγνάτιος

εφ. Αρσενίου Βουζι

† ό Δαλματίας Φώτιος

† ό Μπίχατς καί Πέτροβατς Αθανάσιος

† ό Νίκσιτς καί Βουδίμλιε Ιωαννίκιος

† ό Ζαχουμίου καί Έρζεγοβίνης Γρηγόριος

εφ. ΖΧ Σφοδρ

† ό Βαλιέβου Μιλούτιν

† ό έν Δυτική Αμερική Μάξιμος

εφ. Μακκου

† ό έν Αύστραλία καί Νέα Ζηλανδία Ειρηναίος

εφ. Jim

† ο Κρούσεβατς Δαυίδ

† ο Σλαυονίας Ιωάννης

† ο ~~Α~~ Αυστριακή και Έλβετία Ανδρέας

† ο Φραγκφούρτης και ^{Παύλ} Γερμανία Σέργιος

† ο Τιμοκίου Τασίαν

Αντιπροσωπεία Εκκλησίας Ρουμανίας

† ο Τασίου και Μολδαβίας και Μπουκοβίνης Θεοφάνης

† ο Σμπίου και Τρανσυλβανίας Λαυρέντιος

† ο Βάντ, Φελεάκ και Κλούζ και Κλούζ, Άλμπας, Κρισάνας και Μαραμούρες Ανδρέας

† ο Κραϊόβας και Ολτενίας Ειρηναίος

† ο Τιμισσάρας και Βανάτου Ιωάννης

† ο ~~Ε~~ Δυτική και Νοτιώ Ευρώπη Ιωσήφ

† ο ~~Ε~~ Γερμανία και Κεντρική Ευρώπη Σεραφείμ

† Ανδρέας
† Σέργιος

† Θεοφάνης, ΜΜΒ

† Λαυρέντιος ΜΑ

† Ανδρέας

† Ειρηναίος

† Ιωάννης

† Ιωσήφ, ολ Ευρώπη Ορεινής και Μεσογειακής

† Σεραφείμ

† ο Τιγοβιστίου Νήφων

† Nijon al Targovisti

† ο Άλμπα Ίούλια Ειρηναίος

† Alimba Iulia Eirinaios

† ο Ρώμαν και Μπακάου Ίωακείμ

† Roman & Bacau Iohannim

† ο Κάτω Δουνάβεως Κασσιανός

† Kasian al Dunavii

† ο Αράντ Τιμόθεος

† Timothei Arad

† ο εν Αμερική Νικόλαος

† Nicolae al America

† ο Όράντσα Σωφρόνιος

† Sofroniu al Oradea

† ο Στρεχαΐας και Σεβερίνου Νικόδημος

† Nicodeim al Str. si Severin

† ο Τουλσέας Βησσαρίων

† Bessarion al Tulcea

† ο Σαλάζης Πετρώνιος

† Petroniu al Salazului

† ο εν Ούγγαρία Σιλουανός

† Silvan, Episcopul Bisericii Ortodoxe Romane din Ungaria

† ο εν Ιταλία Σιλουανός

† Silvan al Episcopiei Ort. Ro. a Italiei

† ο εν Ισπανία και Πορτογαλία Τιμόθεος

† Timothei al Ep. Ort. de Spania si Portugalia

† ο εν Βορείω Ευρώπη Μακάριος

† Macarie al Ep. Ort. Roma a Europei de Nord

† ὁ Πλοεστίου Βαβλαάμ, Βοηθός παρά τῷ Πατριάρχῃ

Paulou Floristol

† ὁ Λοβιστέου Αἰμιλιανός, Βοηθός παρά τῷ
Αρχιεπισκόπῳ Ριμνικίου

Lubin Lovistevic

† ὁ Βυαίνης Ἰωάννης Κασσιανός, Βοηθός παρά τῷ
Αρχιεπισκόπῳ ἐν Ἀμερικῇ

† Ioan Casian din America

Ἀντιπροσωπία Ἐκκλησίας Κύπρου

† ὁ Πάφου Γεώργιος

to Gheorghe Pafos

† ὁ Κιτίου Χρυσόστομος

to Kiriu Chrysostom

† ὁ Κυθηναίας Χρυσόστομος

to Kythiras Chrysostom

† ὁ Λεμεσοῦ Ἀθανάσιος

to Lemessos Athanasios

† ὁ Μόρφου Νεόφυτος

to Morfu Neofytos

† ὁ Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου Βασίλειος

to Konstantias Ammochostou Vasileios

† ὁ Κύκκου καί Τηλλυρίας Νυμφόρος

to Kykkou kai Tellyrias Nymforos

† ὁ Ταμάσου καί Ὀρεινῆς Ἡσαΐας

to Tamassou kai Oreinis Hesaias

† ὁ Τριμιθοῦντος καί Λευκάρων Βαρνάβας

to Trimithontou kai Leukaron Barnabas

† ο Καρπασίας Χριστοφόρος

† Καρπασίας Χριστοφόρος

† ο Αρσινόης Νικητάριος

† Αρσινόη Νικητάρης

† ο Αμαθούντος Νικόλαος

Α.Α. το κώπερ χρεώσεως

† ο Λήδρας Επιφάνιος

Β.Α. το κώπερ χρεώσεως

† ο Χύτρων Λεόντιος

† Χύτρων Λεόντιος

† ο Νεαπόλεως Πορφύριος

(Μετ' επισημοποίησης) † Νεαπόλεως Πορφύριος

† ο Μεσσαορίας Γρηγόριος

† Μεσσαορία Γρηγόριος

Αντιπροσωπεία Εκκλησίας Ελλάδος

† ο Φιλίππων, Νεαπόλεως και Θάσου Προκόπιος

† Φιλίππων Θάσου Προκόπιος

† ο Περιστερίου Χρυσόστομος

† ο Ηλείας Γερμανός

† Ηλείας Γερμανός

† ο Μαντινείας και Κυνουρίας Αλέξανδρος

† Μαντινείας Κυνουρίας Αλέξανδρος

† ο Άρτης Ιγνάτιος

† Άρτης Ιγνάτιος

† ὁ Διδυμοῦ, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου
Δαμασκηνός
† ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† ὁ Διδυμοῦ, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου
Δαμασκηνός

† ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου Γερόθεος

† ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος

† ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ

† ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος

† ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος

† ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος

† ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ

† ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ

† ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος

† ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης Θεολόγος

† ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος

† ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος

† ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος

† ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθίμος

† ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας

† ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως Βαρνάβας

† ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

† ὁ Μεσσηνίας Χρυσόστομος

† ὁ Ἰλίου, Αχαρνῶν καὶ Πετροπόλεως Ἀθηναγόρας

[Handwritten signature]

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης Ἰωάννης

Σοφία γὰρ ὁ Πρωτῆς Ρεντίνης Ἰωάννης

† ὁ Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας Γαβριήλ

Γεω. Πρωτοεπίσκοπος Φιλαδέφειας

† ὁ Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Χρυσόστομος

Νικηφόρος καὶ Πρεβέζης Χρυσόστομος

† ὁ Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου Θεόκλητος

† Ἱερισσοῦ Θεόκλητος

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Πολωνίας

† ὁ Λούτζ καὶ Πόζναν Σίμων

† abp SZYMON

† ὁ Λούμπλιν καὶ Χέλμ Ἄβελ

† Abp Abel

† ὁ Μπιαλύστοκ καὶ Γκντάνσκ Ἰάκωβος

† abp Jacek

† ὁ Σιεμιατίτσε Γεώργιος

† biskup Georg

† ὁ Γκορλίτσε Παῖσιος

† biskup Pawel

Ἀντιπροσωπεία Ἐκκλησίας Ἀλβανίας

† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης

† Joani i Korçës

† ὁ Ἀργυροκάστρου Δημήτριος

† Argyrokastrës

† ο Απολλωνίας και Φίερ Νικόλαος

Stikolts

† ο Ελμπασάν Αντώνιος

St. Jovan Elbasani

† ο Αμαντίας Ναθαναήλ

St. Nathanael i Amanolles

† ο Βυλάος Άστιος

St. Asti i Bylisit

Αντιπροσωπεία Εκκλησίας Τσεχίας και Σλοβακίας

† ο Πράγας Μιχαήλ

St. Michael

† ο Σούμπερκ Ησαΐας

St. Simeon

† ο Άβραάμ Γεωργίου Σπυριδίου
της Παναρθούρου Γαμμοζίου επί Αγίου
και Μεγάλου Σπυριδίου.